

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Timofti Vladimir,
judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Bucur Grigori, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Bucur Grigori XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.09.2017 – 14.12.2017;

Instanța de apel: 12.01.2018 – 20.03.2018;

Instanța de recurs: 22.08.2018 – 17.10.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 14 decembrie 2017, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, Bucur Grigori a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, în conformitate cu care i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, fără amendă în penitenciar de tip închis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a fost adăugat parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință lui Bucur Grigori pedeapsa rămasă neexecutată, stabilită prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi din 17.08.2017, fiindu-i stabilit definitiv lui Bucur Grigori o pedeapsă de 5 ani închisoare, fără amendă cu ispășirea acesteia într-un penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, inculpatul Bucur Grigori, la 22 iunie 2017, aproximativ la orele 03.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma înțelegerii prealabile cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, având intenția sustragerii a bunurilor altei persoane aflându-se în fața barului „Terra Verde” din s. Bulboaca, r. Anenii Noi, a aplicat forța fizică nepericuloasă manifestată prin aplicarea mai multor lovituri victimei Peradze Dmitri în regiunea capului, după care a sustras deschis din geanta în care se afla telefonul mobil de model „ZTE Blade 3” la prețul de

300 lei, telefonul mobil de model „Explay” la prețul de 200 lei, telefonul mobil de model „Nokia” la prețul de 100 lei, cadrul bancar, actele de identitate și bani în sumă de 5000 lei, astfel părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciu în proporții considerabile în sumă totală de 5600 lei.

Astfel, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *jaful, adică sustragerea pe deschis a bunurilor altei persoane, comisă de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Bucur Grigori, solicitând admiterea apelului și casarea sentinței, în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicată o pedeapsă mai blândă. În argumentarea apelului declarat, inculpatul a invocat că, pedeapsa aplicată este prea aspră, se căiește de cele săvârșite și solicită aplicarea unei pedepsei mai blânde.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, a fost admis apelul inculpatului, casată parțial sentința, în partea stabilirii categoriei penitenciarului, pronunțând o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui Bucur Grigori s-a stabilit în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Bucur Grigori care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Bucur Grigori în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *jaful, adică sustragerea pe deschis a bunurilor altei persoane, comisă de două persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Totodată, a mai indicat că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La stabilirea și individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a stabilit prezența circumstanțelor atenuante: recunoașterea, vinovăției și căința sinceră, iar ca circumstanță agravantă a fost

reținută: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară. Ținând cont de personalitatea inculpatului care la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător, a comis o infracțiune din categoria celor grave, inculpatul nu este la prima abatere de la lege, fiind în stare de recidivă, dar și de faptul că cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de fond a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, fără amendă.

Totodată ținând cont de prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a constatat că urmează a-i adăuga parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință lui Bucur Grigori pedeapsa rămasă neexecutată, stabilită prin sentința Judecătorei Anenii Noi nr. 1-105/17 din 17.08.2017 cu stabilirea pedepsei definitive de 5 ani închisoare, fără amendă cu ispășirea acesteia într-un penitenciar de tip închis.

Totodată instanța de apel a considerat incorectă stabilirea de către prim instanță a circumstanței atenuante recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, iar ulterior nu poate valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece în acest caz ar însemna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

La fel, instanța de apel a constatat că, art. 72 Cod penal, a fost modificat prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, în vigoare 20.12.2017, astfel, la articolul 72 alineatul (4) Cod penal, s-a exclus textul „precum și pentru persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă” .

În acest sens instanța de apel a menționat, că potrivit art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Ținând cont de aceste prevederi legale și modificările survenite în art. 72 alin.(4) Cod penal, instanța de apel a conchis, că inculpatul urmează a executa pedeapsa în penitenciar *de tip semiînchis*, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) Cod penal, dat fiind faptul că a comis o infracțiune intenționată din categoria celor grave.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 07 mai 2018, în termen, declară recurs ordinar avocatul Druță Boris în numele inculpatului Bucur Grigori, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă non-privativă de libertate.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

-Inculpatul a recunoscut integral vinovăția incriminată, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar instanțele ierarhic inferioare i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră.

7. Procurorul prin referința depusă, pledează pentru declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece consideră că pedeapsa aplicată inculpatului, a fost individualizată potrivit prevederilor legale, în acest sens nefiind admise erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează, că temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lecturând recursul depus, Colegiul penal constată, că recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar va supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de temeii nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, acestea fiind invocate și în cererea de apel și asupra căruia instanța de apel s-a expus, motivație pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și,

respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform sentinței instanței de fond, casată de către instanța de apel doar în partea stabilirii categoriei penitenciarului, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, a cărui sancțiune prevede pedeapsa închisorii în mărime de la 3 la 6 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a fost adăugat parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință lui Bucur Grigori pedeapsa rămasă neexecutată, stabilită prin Sentința Judecătorei Anenii Noi din 17.08.2017, fiindu-i stabilit definitiv lui Bucur Grigori o pedeapsă de 5 ani închisoare, fără amendă cu ispășirea acesteia într-un penitenciar de tip închis.

Totodată, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanțele ierarhic inferioare corect au stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatului, la aprecierea căreia au luat în considerație că inculpatul a comis o infracțiune gravă, la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător, a recunoscut vina și se căiește, nu este la prima abatere de la lege și este în stare de recidivă.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă

infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, referitor la argumentele recurentului privind neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de recurs remarcă că textul art. 90 alin. (1) Cod penal, prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, în speță nefiind stabilite careva circumstanțe care ar face posibilă aplicarea în privința inculpatului a suspendării executării pedepsei închisorii stabilite de către instanțele de judecată.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Bucur Grigori, pentru infracțiunea comisă, prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Bucur Grigori, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Bucur Grigori XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **16 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor